ऋषिरुवाच ।
न भरिष्ये ऽहमेतां वै एष मे समयः कृतः ।
अप्रियं च न कर्तव्यं कृते चैनां त्यजाम्यहम् ॥ ५७ ॥
सौतिरुवाच ।
5 प्रतिश्रुते तु नागेन भरिष्ये भगिनीमिति ।
जरत्कारुस्तदा वेश्म भुजगस्य जगाम ह ॥ ५८ ॥
तत्र मन्त्रविदां श्रेष्ठस्तपोवृद्धो महाव्रतः ।
जग्राह पाणिं धर्मात्मा विधिमन्त्रपुरस्कृतम् ॥ ५९ ॥
ततो वासगृहं रम्यं पन्नगेन्द्रस्य संमतम् ।
10 जगाम भार्यामादाय स्तूयमानो महर्षिभिः ॥ ६० ॥
शयनं तत्र संकृप्तं स्पर्ध्यास्तरणसंवृतम् ।
तत्र भार्यासहायो ऽसौ जरत्कारुरुवास ह ॥ ६१ ॥
स तत्र समयं चक्रे भार्यया सह सत्तमः ।
विप्रियं मे न कर्तव्यं न च वाच्यं कदा चन ॥ ६२ ॥
15 त्यजेयं विप्रियं च त्वां कृते वासं च ते गृहे ।
एतद्गृहाण वचनं मया यत्समुदीरितम् ॥ ६३ ॥
ततः परमसंविग्ना स्वसा नागपतेस्तदा ।
अतिदुःखान्विता वाक्यं तमुवाचैवमस्त्विति ॥ ६४ ॥
तथैव सा च भर्तारं दुःखशीलमुपाचरत् ।
20 उपायैः श्वेतकाकीयैः प्रियकामा यशस्विनी ॥ ६५ ॥
ऋतुकाले ततः स्नाता कदा चिद्वासुकेः स्वसा ।
भर्तारं वै यथान्यायमुपतस्थे महामुनिम् ॥ ६६ ॥
तत्र तस्याः समभवद्गर्भो ज्वलनसप्रभः ।
अतीव तेजसा युक्तो वैश्वानरसमद्युतिः ॥ ६७ ॥
25 ततः कतिपयाहस्य जरत्कारुर्महायशाः ।
उत्सङ्गे ऽस्याः शिरः कृत्वा सुषाप परिखिन्नवत् ॥ ६८ ॥
तस्मिंश्च सुप्ते विप्रेन्द्रे सवितास्तमयाद्गिरिम् ।
अङ्गः परिक्षये ब्रह्मंस्ततः साचिन्तयत्तदा ॥ ६९ ॥
किं नु मे सुकृतं भूयाद्भर्तुरुत्थापनं न वा ।
30 दुःखशीलो हि धर्मात्मा कथं नास्यापराध्नुयाम् ॥ ७० ॥
कोपो वा धर्मशीलस्य धर्मलोपो ऽथ वा पुनः ।
धर्मलोपो गरीयान्वै स्यादत्रेत्यकरोन्मनः ॥ ७१ ॥